

MIGNONA

Quousque tandem abutere, Catilina, patientia
 etiam furor iste tuus nos eludet? quem ad finem
 etabit audacia? nihilne te nocturnum praesidium
 bis vigilae, nihil timor populi, nihil concursus
 nihil hic munitissimus habendi senatus locus, nih
 tusque moverunt? Patere tua consilia non sentis
 omnium horum conscientia teneri conjunctionem
 Quid proximo, quid superiore nocte egeris, ubi
 vocaveris, quid consilii ceperis, quem nostrum
 ris? O tempora, o mores! Senatus haec intelligit,
 tamen vivit. Vivit? immo vero etiam in senatum
 consilii particeps: notat et designat oculis ad caede
 nostrum. Nos autem, viri fortes, satisfacere rei
 si istius furorem ac tela vitemus. Ad mortem te
 jussu consulis, jampridem oportebat: in te confe
 quam tu in nos omnes jamdu machinaris. An vero
 P. Scipio, pontifex maximus, T. Gracchum, m
 etantem statum reipublicae, prius interfecti
 orbem terrarum civilem atque incendiis vastare cupie
 les perferemus? Nam illa nimis antiqua prae

MARCUS TULLIUS CICERO ARPINATE
 LATINAE ELOQUENTIAE PATER AC FACIL

RATISBONA